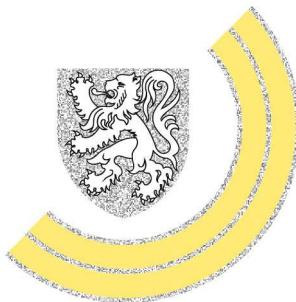

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2008-2009

4 december 2008

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, JEUGD, SPORT EN MEDIA

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Laurence Libert tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de sportinfrastructuur	1
Vraag om uitleg van mevrouw Laurence Libert tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over sportinnovatie	2
Vraag om uitleg van de heer Jan Verfaillie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de communicatie inzake de nominaties voor de 'Inventaris van immaterieel cultureel erfgoed Vlaanderen'	4
Interpellatie van de heer Johan Deckmyn tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de zogenaamde splitsing van de Koninklijke Belgische Voetbalbond door de oprichting van de vzw Voetbalfederatie Vlaanderen	7
Met redenen omklede motie	9

Waarnemend voorzitter: de heer Johan Deckmyn

Vraag om uitleg van mevrouw Laurence Libert tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de sportinfrastructuur

De voorzitter: Mevrouw Libert heeft het woord.

Mevrouw Laurence Libert: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, in het decreet van 9 maart 2007 houdende de subsidiëring van gemeente- en provinciebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie voor het voeren van een Sport voor Allen-beleid, wordt bepaald dat lokale besturen een sportbeleidsplan moeten opstellen in ruil voor subsidies. Het vierde deel van dit sportbeleidsplan moet worden gewijd aan de beschrijving van een globaal meerjarenplan met betrekking tot de sportinfrastructuur op het gemeentelijke grondgebied.

Om hen een duw in de rug te geven, werkte u het ambitieuze Vlaams Sportinfrastructuurplan uit. Door middel van alternatieve financiering wordt een inhaalbeweging in sportinfrastructuur gerealiseerd voor een totale investeringswaarde van 225 miljoen euro. Daarmee zal het tekort aan sportinfrastructuur voor 35 percent weggevoerd moeten worden binnen een termijn van drie jaar.

Op 14 mei 2008 keurde het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet goed betreffende een inhaalbeweging in sportinfrastructuur via alternatieve financiering. Dit decreet vormt het wettelijke kader voor het Vlaams Sportinfrastructuurplan: het decretaal vastleggen van het subsidiëringmechanisme voor sportinfrastructuur gekoppeld aan de methode van publiek-private samenwerking. Het decreet biedt een kader om op middellange termijn het globale tekort aan sportinfrastructuur weg te werken.

De concrete uitwerking van het Vlaams Sportinfrastructuurplan gebeurt door een op te richten Sportfacilitator. Deze operationele groep omvat een samenwerkingsverband tussen de ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV), het kabinet van de Vlaamse minister van Sport, het Vlaams Kenniscentrum PPS en het departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media (CJSM).

Mijnheer de minister, wat is de stand van zaken betreffende de Sportfacilitator? Is de groep reeds aan het werk? Wie heeft er zitting in?

Hebt u zicht op de nieuw op te richten sportinfrastructuur voor de komende drie jaar? Welke gemeenten hebben subsidies aangevraagd voor welke infrastructuur?

Wanneer zult u beslissen welke projecten in aanmerking komen om via deze structuur gefinancierd te worden?

Hebt u zicht op alle op te richten sportinfrastructuur, ook deze die niet door de Vlaamse overheid gefinancierd wordt? Plant u het oprichten van een databank om steeds een actuele stand van zaken te hebben van de Vlaamse sportinfrastructuur?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, mevrouw Libert, de Sportfacilitator werd opgericht bij het besluit van 18 juli 2008 ter uitvoering van het decreet van 23 mei 2008 betreffende een inhaalbeweging in sportinfrastructuur via alternatieve financiering.

Artikel 23 van het besluit zegt: “Bij het departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media wordt een cel opgericht, Sportfacilitator, die ermee wordt belast de door de Vlaamse Regering opgenomen taken, vermeld in het decreet en in dit besluit, voor te bereiden, te coördineren, te beheren, te faciliteren en te ondersteunen. De Sportfacilitator zal optreden als kennisverzamelaar en -beheerder met betrekking tot de alternatieve financiering van sportinfrastructuur, al dan niet door middel van een DBFM(O)-overeenkomst. De minister wordt belast met de nadere operationalisering van de Sportfacilitator. Tussen de minister, PMV en het Vlaams Kenniscentrum PPS wordt een samenwerkingsprotocol gesloten. In dit samenwerkingsprotocol worden nadere afspraken gemaakt over de kennisondersteuning en -overdracht vanuit PMV en het Kenniscentrum PPS naar de Sportfacilitator, de samenwerking met betrekking tot de taken van de Sportfacilitator. De minister zal met Bloso een akkoord sluiten over een addendum aan zijn beheersovereenkomst omtrent de diensten die Bloso zal verrichten in het kader van het decreet en dit besluit.”

Het samenwerkingsprotocol tussen de Vlaamse Gemeenschap, zijnde mijn kabinet, en het Kenniscentrum PPS, vertegenwoordigd door de heer Kris Peeters, minister-president, en door mezelf als Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel enerzijds en de ParticipatieMaatschappij Vlaanderen NV anderzijds, werd gesloten op 21 november 2007. Als addendum bij de beheersovereenkomst werd op 23 november 2007 een samenwerkingsovereenkomst gesloten tussen de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door mezelf als Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, en Bloso.

De groep, bestaande uit afgevaardigden van het kabinet Sport, PMV, het departement CJSM, kenniscentrum PPS en Bloso, is dus al meer dan een jaar bezig met voorbereidend werk voor de uitwerking van het

Vlaams Sportinfrastructuurplan. Dat gaat van de voorbereiding van het wettelijk kader, de selectie van projecten, tot het opstellen van modelovereenkomsten en dergelijke meer.

Op vrijdag 28 november 2008 besliste de Vlaamse Regering over de rangschikking en selectie van de projecten, ingediend in het kader van het Vlaams Sportinfrastructuurplan. In totaal werden 130 projecten geselecteerd. Hiermee werd het licht op groen gezet voor de realisatie van 73 kunstgrasvelden, 43 eenvoudige sporthallen, 4 eenvoudige zwembaden en 10 multifunctionele sportcentra die eveneens een groot zwembad hebben.

Voor een aantal van de geselecteerde projecten gelden bepaalde voorwaarden. Die zullen slechts gerealiseerd worden indien tegen een door de Vlaamse Regering vooropgestelde datum aan deze voorwaarden werd voldaan. Dit heeft voornamelijk te maken met het tijdig in orde brengen van stedenbouwkundige attesten en het beschikken over een zakelijk recht op het bouwperceel. Voor een overzicht van de geselecteerde projecten verwijs ik naar de website www.vlaanderen.be/sportinfrastructuurplan.

– *De heer Dany Vandenbossche treedt als voorzitter op.*

Ik heb niet echt zicht op alle op te richten sportinfrastructuur. Volgens het kerntakendebat behoort de oprichting van lokale sportinfrastructuur immers tot de bevoegdheden van de gemeenten. Ik beschik dus enkel over een overzicht van ingediende dossiers aan de hand van het Vlaams Sportinfrastructuurplan. Ik heb een behoefteonderzoek naar sportinfrastructuur laten uitvoeren door het Steunpunt voor beleidsrelevant onderzoek Cultuur, Jeugd en Sport. De dossiers die zijn ingediend in het kader van het Vlaams Sportinfrastructuurplan, zijn onder meer op basis van deze studie beoordeeld. Verder beschikt Bloso reeds over een sportinfrastructuurdatabank, Spakki, die beschikbaar is op de website van Bloso, www3.bloso.be/Bloso/SportinfrastructuurPublic/Spakki-Zoek.aspx. Uiteraard is het de bedoeling om deze databank continu te actualiseren. Hiertoe worden de gemeenten tweejaarlijks bevraagd.

In het kader van het Sport voor Allen-beleid hebben we een hoofdstuk ingevoerd over sportinfrastructuur. Heel wat gemeenten hebben de nodige informatie overgemaakt over hun sportinfrastructuur.

De voorzitter: Mevrouw Libert heeft het woord.

Mevrouw Laurence Libert: Mijnheer de minister, er zijn heel wat projecten goedgekeurd. Mijn vraag komt misschien dan ook iets te laat.

Op basis van een grondig behoefteonderzoek hebt u maatregelen genomen tegen het tekort aan sportinfrastructuur.

Het is een opdracht voor u of de volgende minister om die infrastructuur bij te houden. Het is niet de bedoeling om steden en gemeenten te verplichten, maar het zou mooi zijn hen een aanzet te geven om die databank up-to-date te houden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Laurence Libert tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over sportinnovatie

De voorzitter: Mevrouw Libert heeft het woord.

Mevrouw Laurence Libert: Voor een kleine regio als Vlaanderen is de ontwikkeling van een strategische visie noodzakelijk als we ook op internationaal vlak iets willen betekenen. Waar leggen we onze prioriteiten om welvaart en welzijn in de toekomst te blijven verzekeren?

Vlaanderen heeft als belangrijke strategische keuze innovatie als prioriteit genomen. Innovatie is een belangrijke hefboom voor ondernemingen bij het opbouwen en uitbouwen van hun competitief voordeel. De toekomstige welvaart van Vlaanderen hangt in belangrijke mate af van het tijdig en adequaat inspelen op technologische en innovatieve ontwikkelingen. Op internationaal vlak scoren we hiervoor op een aantal domeinen zeer goed. Wat de toepassing betreft van de in het buitenland gewaardeerde Vlaamse knowhow over sporttechnologie, scoren we in Vlaanderen echter momenteel ondermaats. In Vlaanderen zijn al heel wat bedrijven en spin-offs actief op het vlak van de sporttechnologie. Helaas ontbreekt er een kader om dit ten volle te laten uitgroeien en te benutten.

Het ontbreekt Vlaanderen zeker niet aan ambitie. Zo proberen we het WK Voetbal van 2018 naar Vlaanderen te krijgen en doen we er alles aan opdat onze topsporters, zeker na Peking 2008, medailles zouden behalen. Waarom schenkt de Vlaamse overheid dan zo weinig aandacht aan de aanwezige sporttechnologie? Waarom krijgt die niet de ondersteuning en waardering die ze in het buitenland wel krijgt?

De uitwerking van het Vlaams Sportinfrastructuurplan gebeurt door een op te richten sportfacilitator, een samenwerkingsverband tussen de Participatiemaatschappij Vlaanderen, uw kabinet en het Vlaams Kenniscentrum PPS. Ook hier zou de inbreng van de Vlaamse knowhow inzake sporttechnologie niet mogen ontbreken als Vlaanderen zich als een innovatieve regio wil profileren in het buitenland.

Mijnheer de minister, bent u op de hoogte van de Vlaamse knowhow inzake sporttechnologie, en werden

deze partijen reeds uitgenodigd met betrekking tot sportinfrastructuur? Bent u op de hoogte van het feit dat Vlaamse bedrijven gespecialiseerd in sporttechnologie in het buitenland meer werk hebben dan in eigen land?

Welke maatregelen hebt u genomen om de kennis van gespecialiseerde bedrijven in sporttechnologie van wereldniveau te integreren in het Vlaams sportbeleid? Over welke databank beschikt Vlaanderen om gegevens van onze topsporters en federaties bij te houden? Bestaan hier duidelijke criteria en parameters voor?

Bestaat er een mogelijkheid om een Vlaamse topsporttalentbank uit te werken met de verschillende belangengroepen zoals Bloso, Topsport Vlaanderen en het BOIC? Hoe staat u tegenover een eventuele samenwerking met het IWT?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Uiteraard ben ik als minister van Sport op de hoogte van de Vlaamse knowhow inzake sporttechnologie. Specifiek voor het sportinfrastructuurplan heb ik voorlopig geen beroep gedaan op Vlaamse experts op het gebied van sporttechnologie. Het financieel en juridisch opstarten van het Vlaamse sportinfrastructuurplan en de selectie van de dossiers waren de belangrijkste basisvoorwaarden die eerst ingevuld moesten worden.

Binnenkort start de marktbevraging in verband met de kunstgrasvelden. Ik ben ervan overtuigd dat verschillende Vlaamse topbedrijven hierop zullen intekenen met nieuwe technieken of materialen. Ook voor de andere deelprojecten ga ik ervan uit dat er mede door de vastgestelde criteria, zoals toegankelijkheid, rationeel energiegebruik en architecturale waarde, verschillende innovatieve voorstellen zullen worden ingediend.

Ook binnen het topsportspoor van mijn sportbeleid wordt op regelmatige basis samengewerkt met Vlaamse sporttechnologie-experts. Ik denk hierbij in de eerste plaats aan de academische expertise van de professoren en assistenten aan de faculteiten Lichamelijke Opvoeding van onze Vlaamse universiteiten bij de ontwikkeling van onder andere de Belgische topsportindex en een screeningsinstrument voor de talentdetectie- en talentontwikkelingsprogramma's van de sportfederaties.

Ondanks de nog bestaande behoeften is de Vlaamse markt voor de renovatie en de bouw van sportaccommodaties, en de hierbij soms toegepaste moderne sporttechnologie, veeleer beperkt in vergelijking met die van grotere landen of in expansie zijnde regio's. Bedrijven richten zich bijgevolg in Vlaanderen op een meer gedifferentieerde markt, ruimer dan de sportsector, en/of breiden hun activiteiten uit naar het buitenland. Deze

Vlaamse situatie is niet abnormaal en vindt ook plaats in andere economische sectoren.

Waar ik kan, binnen de vastgelegde budgetten, lever ik graag inspanningen om de Vlaamse knowhow in verband met sporttechnologie in te zetten in het Vlaamse sportbeleid. Zoals ik al aangaf, komt dit vooral tot uiting binnen mijn topsportbeleid. In de eerste plaats denk ik aan het bewegingsplatform, waarbinnen drie zelfstandige trainingsexperts de begeleiding van de topsportfederaties door andere zelfstandigen ondersteunen op het vlak van bewegingsanalyse, rughygiëne, houdingsperceptie en –sturing, planning en periodisering.

Ook zeer innovatief is de investering in en het gebruik van de hoogte- en klimaatkamer die werd geïnstalleerd voor topatleten binnen het Topsport ABC, het topsportbegeleidingscentrum van de K.U.Leuven. De trainingskamer wordt aangewend voor trainingen op hoogte, hypoxietraining, en in warme en vochtige omstandigheden, acclimatisatietraining. Er zijn echter veel meer projecten binnen het topsportbeleid waarbij de Vlaamse knowhow over sporttechnologie ingezet wordt. Hiervoor verwijs ik naar de beleidsbrief Sport van deze legislatuur.

In het kader van de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties heeft Bloso sinds 2000 de database fedfiche ontwikkeld. Deze database verzamelt de gegevens met betrekking tot de erkende, al dan niet gesubsidieerde sportfederaties, evenals de bij hen aangesloten sportclubs en leden. Voor de controle van de sportfederaties wordt deze database dagelijks gebruikt, in functie van de erkennings- en subsidiëeringsvoorwaarden, bij de raming en de definitieve berekening van de toe te kennen subsidies en voor het aanleveren van statistische informatie.

Daarnaast beschikt ook de Vlaamse Trainersschool, de VTS, over een uitgebreide databank VOTAS waarin de identificatiegegevens worden bijgehouden van alle gekwalificeerden sinds 1970, samen met hun kwalificaties, zoals diploma's, attesten en getuigschriften en de cursusorganisaties met opleidingsprogramma's waarin die werden behaald.

Tot slot investeert Bloso sinds 2004 in licenties van Digital Training Coach, ontworpen door een Vlaams bedrijf. Dat laat toe om gedetailleerde trainingschema's digitaal te organiseren en op te volgen. Dit wordt intensief gebruikt door topsporters, leerlingen, hun trainers en coördinatoren topsport, hoofdzakelijk in het kader van de topsportscholen.

In het Topsportactieplan Vlaanderen 2005-2008, integraal opgenomen in de beleidsnota Sport 2004-2009, werd vooropgesteld om een topsportvolgsysteem te ontwikkelen voor het opvolgen van Vlaamse topsporters,

van het moment dat ze als talent gedetecteerd worden tot en met het einde van hun topsportloopbaan. Dit systeem werd intussen effectief uitgebouwd en zal in 2009 stapsgewijs door de topsportfederaties in gebruik worden genomen. Zowel de topsportfederaties, de topsporters zelf, de topsporttrainers als de beleidsinstanties Bloso, het departement en het BOIC zullen het systeem dagelijks kunnen aanwenden in functie van planning, opvolging, beheer van resultaten en testgegevens, aanvragen van statuten en dergelijke.

Ik sta zeker niet weigerachtig ten opzichte van een samenwerking met het IWT. Feit is wel dat binnen het IWT op dit ogenblik weinig sportspecifieke knowhow aanwezig is. Vandaar dat ik voor de inzet van sporttechnologie steeds uitkom bij onze Vlaamse universiteiten, die op het gebied van sporttechnologie over heel wat knowhow beschikken.

De voorzitter: Mevrouw Libert heeft het woord.

Mevrouw Laurence Libert: Mijnheer de minister, u hebt een heel aantal projecten opgesomd, die ik niet allemaal kende. Ik heb mijn vraag gesteld naar aanleiding van een Limburgs bedrijf dat in sporttechnologie actief is en heel veel moeite ondervindt om in contact te treden met Bloso, het BOIC en dergelijke. Misschien kunt u eens een rondetafel organiseren met Vlaamse bedrijven actief in deze branche zodat zij kennis kunnen maken met wat er al bestaat en kijken. Zo kunnen we kijken of er een betere samenwerking met de instanties en tussen de bedrijven onderling mogelijk is.

Minister Bert Anciaux: Ik vind het een goed idee om een rondetafel te organiseren voor de bedrijven, de sportactoren en de universiteiten.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Verfaillie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de communicatie inzake de nominaties voor de 'Inventaris van immaterieel cultureel erfgoed Vlaanderen'

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Mijnheer de minister, de UNESCO-conventie voor de bescherming van immaterieel cultureel erfgoed van 2003 trad in 2006 in werking en sinds 19 juni 2008 zijn de operationele richtlijnen goedgekeurd door de algemene vergadering van de lidstaten. Hierdoor kwam de conventie op kruissnelheid. UNESCO vroeg om dossiers in te dienen voor opname op de lijst van representatief immaterieel erfgoed. Er

werd, eerder onverwacht, een vliegende start genomen door de lidstaten meteen de kans te geven om voor 30 september 2008 de eerste voorstellen voor die internationale lijst in te dienen.

Mijnheer de minister, u gaf opdracht aan de bevoegde administratie, de afdeling Erfgoed van het Agentschap Kunsten en Erfgoed, om een regeling uit te werken en een speciale ad-hoccommissie samen te stellen om zo snel mogelijk het Vlaamse immateriële erfgoed internationale erkenning te kunnen geven.

Gezien de strakke deadline voor 2008 werd door het Agentschap Kunsten en Erfgoed onmiddellijk een overgangsprocedure uitgewerkt voor de eerste nominaties voor de Inventaris van immaterieel cultureel erfgoed Vlaanderen. Bij deze snelprocedure werd ook een ad-hocbeoordelingscommissie betrokken die de ingediende dossiers voor de Vlaamse cultuurminister adviseerde, zowel met het oog op opname in de Inventaris van immaterieel cultureel erfgoed Vlaanderen als met het oog op de kandidatuur voor de representatieve UNESCO-lijst.

Er werden elf dossiers ingediend. Acht werden positief beoordeeld, de overige drie werden uitgesteld. Acht elementen van immaterieel cultureel erfgoed werden dus binnen het kader van de snelprocedure op de Inventaris van immaterieel cultureel erfgoed Vlaanderen opgenomen.

Zeven van de kandidaten wensten eveneens in aanmerking te komen voor voordracht voor de representatieve lijst van UNESCO. Twee van de zeven dossiers werden voor deze ronde geselecteerd, namelijk de Heilig Bloedprocessie van Brugge en het Carnaval van Aalst. Een opname op de UNESCO-lijst is vooral symbolisch erg belangrijk en zorgt voor internationale weerklank.

Mijnheer de minister, hoe komt het dat er zo weinig kandidaturen zijn ingediend? Liet de communicatie te wensen over? Langs welke kanalen werd er precies gecommuniceerd over de procedure? Was, gelet op de specifieke timing en het zomerreces, communicatie via verschillende communicatiekanalen niet aangewezen? Zijn de gemeenten via een schrijven ingelicht?

Is de voorlopige procedure al op Vlaams niveau geëvalueerd? Zo ja, wat zijn de bevindingen? Zo neen, wanneer wordt de evaluatie verwacht?

Komt er nog een tweede ronde voor het indienen van kandidaturen? Zo ja, op welke manier zult u dit communiceren, en wanneer moeten de kandidaturen binnen zijn? Wanneer zullen de details bekend zijn?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Collega's, de meeste elementen van antwoord formuleerde ik al op de schriftelijke

vraag van 24 september 2008 gesteld door Sabine Poley. Ik vind het toch belangrijk om de context te schetsen ten behoeve van de heer Verfaillie.

De operationele richtlijnen van de UNESCO-conventie voor de bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed werden op 19 juni 2008 door de algemene vergadering van de lidstaten aangenomen. Dat is echt niet lang geleden. De conventie is pas vanaf dat moment in werking getreden. Een bepaling die alsnog op 19 juni 2008 onverwacht toegevoegd werd, was een vervroegde indiendatum voor de representatieve lijst van het immaterieel cultureel erfgoed van de mensheid, met name 30 september 2008.

Begin juli 2008 al – u zult het met mij eens zijn dat dit moeilijk veel vroeger kon – werd via snelprocedure een eerste reglement ter bescherming van immaterieel cultureel erfgoed uitgevaardigd. Ik wilde inspelen op de onverwacht scherp gestelde deadline. Dit reglement werd op 7 juli verspreid. Om aan de deadline van UNESCO tegemoet te komen en voordien de dossiers alsnog door een ad-hocbeoordelingscommissie te laten adviseren, was ik genooddaakt om de indiendatum op 1 augustus 2008 vast te stellen. Goede dossiers kregen in functie van een UNESCO-kandidatuur de kans hun dossier nog te verbeteren. Het is inderdaad een krappe deadline, mijnheer Verfaillie. De kandidaten hadden slechts enkele weken de tijd om een aanvraag in te dienen.

Omdat de opname van het immaterieel cultureel erfgoed op een Vlaamse Inventaris van immaterieel cultureel erfgoed voor UNESCO een vormvoorwaarde is, werd dit instrument tegelijkertijd in het leven geroepen. Dit is geen verloren werk. Integendeel, deze Inventaris immaterieel erfgoed zal de basis vormen voor een doorgedreven immaterieel erfgoedbeleid en wordt daardoor een belangrijk nieuw beleidsinstrument.

Ik had ervoor kunnen kiezen om, zoals bijvoorbeeld de Franse Gemeenschap, niet op deze eerste vervroegde oproep van UNESCO in te gaan. Toch heb ik de geïnteresseerde kandidaten de mogelijkheid willen bieden om hun aanvraag in te dienen. Elf dossiers werden tijdig ingediend. Ik durf dit, gelet op het thema, de timing en de voorwaarden, een behoorlijke respons te noemen.

De ad-hocbeoordelingscommissie adviseerde op 5 augustus 2008 de ontvangen aanvragen voor de Inventaris van immaterieel cultureel erfgoed Vlaanderen en de kandidaturen voor de representatieve lijst van UNESCO. In het kader van het Reglement immaterieel cultureel erfgoed werden er van de elf ingediende dossiers acht geselecteerd voor opname op de Inventaris van immaterieel cultureel erfgoed Vlaanderen. Van de zeven dossiers die voor UNESCO wensten voorgedragen te worden, werden inderdaad enkel 'Aalst Carnaval' en de 'Heilig Bloedprocessie van Brugge' geselecteerd. Hierbij werd naast de

kwaliteit van het dossier ook rekening gehouden met de reële slaagkansen van het dossier.

De operationele richtlijnen van de conventie specificeren immers dat een dossier dat geweigerd wordt door de bevoegde UNESCO-commissie, pas vier jaar later opnieuw kan worden ingediend. Dit houdt een risico in voor dossiers die niet krachtig en met grote kans op succes werden beoordeeld.

Mijnheer Verfaillie, ik ben het niet eens met uw suggestie dat de communicatie gefaald zou hebben. Integendeel, op 19 juni 2008, de dag waarop de operationele UNESCO-richtlijnen in Parijs werden goedgekeurd, maakte ik de maatregel bekend via een persmededeling. Ik kondigde toen ook al een snelprocedure aan. Dit bericht verscheen eveneens op de websites van het Vlaams steunpunt voor cultureel erfgoed (FARO) en van het agentschap Kunsten en Erfgoed. De persmededeling werd ook aan het steunpunt Cultuur Lokaal en de VVSG bezorgd met het oog op publicatie via hun kanalen. Met deze communicatie worden de bij deze dossiers betrokken actoren zeker bereikt, want zij zijn opgenomen in deze gespecialiseerde, maar toch vaak bezochte en gebruikte communicatiesystemen. Ik weet niet of we nog korter op de bal konden spelen.

In de eerste week van juli heb ik proactief een twintigtal brieven verstuurd aan die steden, gemeenten en organisaties – ik geef toe dat het om een keuze ging – die de laatste jaren hun interesse in deze materie lieten blijken. Veurne was daar niet bij. Dat is jammer. (*Opmerkingen van de heer Jan Verfaillie*)

Gezien de situatie heb ik, naar mijn mening, alle mogelijk relevante kanalen benut. De communicatie in functie van de volgende indiendatum voor de Inventaris van immaterieel cultureel erfgoed Vlaanderen, en desgevallend voor UNESCO-kandidaturen, zal in het voorjaar van 2009 gebeuren. We zullen daarvoor alle gemeenten aanschrijven.

Zoals reeds gezegd werden, gezien de korte periode, enkel die steden of gemeenten die voorafgaand interesse lieten blijken, door het agentschap Kunsten en Erfgoed per brief van het Reglement immaterieel cultureel erfgoed op de hoogte gebracht. Zowel de VVSG als Cultuur Lokaal zorgden voor een bredere verspreiding van de informatie bij hun achterban. Alle gemeentes beschikten dus wel degelijk over deze informatie.

Ik wens hierbij ook op te merken dat het niet enkel de bedoeling is dat gemeentebesturen dossiers indienen. De indiener kan ook een gemeenschap, een groep of een individu zijn. Hierbij is het draagvlak essentieel. Het Cultureelerfgoeddecreet spreekt hier van een 'cultureelerfgoedgemeenschap', maar natuurlijk is ook de intrinsieke kwaliteit van het dossier doorslaggevend.

In de kwaliteitsbeoordeling staat het begrip 'safeguarding' of 'bescherming' centraal. Hiermee worden de ingrepen bedoeld die de levensvatbaarheid van dit erfgoed verzekeren, zoals de identificatie, de documentatie, het onderzoek, de preservatie, de bescherming, de promotie, de versterking, de overdracht via formeel en niet-formeel onderwijs, en de revitalisering van bepaalde onderdelen van dit erfgoed. De lijsten hebben vooral de cultureelerfgoedwaarden als achterliggende doelstellingen. Toeristische meerwaardes, waar vooral lokale bestuurders op uit zijn, zijn mooi meegenomen, maar zijn ondergeschikt aan de beschermingsfactor.

Op 29 oktober 2008 kwam de ad-hoccommissie opnieuw samen voor een evaluatie. De creatie van de Inventaris van immaterieel cultureel erfgoed Vlaanderen werd geëvalueerd als een eerste goede oefening. De ad-hocbeoordelingscommissie gaf aan dat de volgende drie aspecten prioritair opgenomen dienen te worden.

Ten eerste moet er duidelijk worden gemaakt waar het over gaat, wat de verwachtingen zijn en wat de gevolgen. Er is nood aan een technisch begeleidingstraject, zowel van het cultureelerfgoedveld als van organisaties zoals de erfgoedcellen, de landelijke organisaties volkscultuur, de relevante musea en de landelijke expertisecentra die ook betrokken kunnen worden bij het opstellen van dossiers. U weet dat tot op heden het steunpunt FARO, in opvolging van het Vlaams Centrum voor Volkscultuur, die rol speelde.

Ten tweede gaf men aan dat over de reikwijdte van het gegeven, inhoudelijk door experts moest worden overlegd. Dit wordt in de nabije toekomst opgenomen.

Ten slotte vond men bewustwording en sensibilisering van groot belang. Ik ben het daarmee eens, en ik meen dat ik daar in de voorbije jaren, door het versneld in gang steken van de UNESCO-procedure, maar ook door de erkenning van een volksculturele sector, door het voorzien in subsidielijnen, door het in gang steken van een steunpunt Vlaams Centrum voor Volkscultuur, door de aankoop van de orgelcollectie-Ghysels enzovoort, reeds in belangrijke mate een aanzet toe gaf.

Rekening houdend met de genoemde evaluatiepunten zal het bestaande reglement aangepast worden, onder meer in overleg met de ad-hocbeoordelingscommissie. Ook volgend jaar zullen we een kandidaatstelling voor de Inventaris van immaterieel cultureel erfgoed Vlaanderen organiseren, eveneens in functie van een nieuwe UNESCO-oproep met betrekking tot de representatieve lijst.

In het voorjaar 2009 zal gecommuniceerd worden over de te volgen procedure en de nodige aanvraagformulieren. Ik hoop en ik ben er zo goed als zeker van dat Veurne tegen die tijd een volwaardig dossier zal indienen. Ik mocht immers vernemen dat de stad in functie

van een kandidatuur voor de Boeteprocessie begin november voor een eerste keer informatie opvroeg bij mijn administratie. U weet dat FARO, het bevoegde steunpunt, een stevige ondersteuning kan bieden bij het samenstellen van een dossier. FARO zal dat met heel veel plezier ook doen.

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik vind het heel goed dat u onmiddellijk de link legt met het lokale aspect en dat u een lokale toets maakt.

Ik ben echter ook een beetje ontgoocheld. Ik weet dat alles heel snel is moeten gebeuren. Ik ben me er terdege van bewust dat er kunst- en vliegwerk werd geleverd. U had het over een publicatie van de VVSG, maar in juli en augustus zijn er geen publicaties.

Minister Bert Anciaux: Een publicatie op hun website.

De heer Jan Verfaillie: Dat wil zeggen dat men heel specifiek die website moet consulteren, en dat is niet evident in verlofperiodes. Ik herhaal dat ik begrijp dat alles heel snel diende te gebeuren. Op dat vlak maak ik u dus geen verwijten.

U hebt zelf een heel specifieke keuze gemaakt, en daar heb ik meer problemen mee, om twintig gemeenten en organisaties aan te schrijven. Ik ben er perfect van op de hoogte dat men u reeds een 2 à 3-tal jaar geleden per brief heeft ingelicht over het onderzoek naar de mogelijkheid om de Boeteprocessie van Veurne, die al meer dan 400 jaar bestaat, te beschermen als UNESCO-werelderfgoed. Groot was onze verbazing toen we via de pers en andere kanalen plots vernamen dat de kandidaturenlijst plots was afgesloten en er een aantal voordrachten zouden gebeuren. Ik heb toen onmiddellijk contact opgenomen met de organisatoren van de Boeteprocessie, en in het kader daarvan werd in november contact opgenomen met uw administratie.

Als ik het goed heb gehoord, komt er in het voorjaar van 2009 een nieuwe ronde. Nu hebt u twintig verenigingen en gemeenten aangeschreven, maar ik weet niet op basis van welke criteria dat gebeurde. Een aantal jaren geleden hebben wij al een aanvraag ingediend. De administratie liet toen weten dat we daarmee te vroeg waren, maar dat u indien een dergelijke procedure zou worden gestart, contact zou opnemen met ons. We vielen dus van de ene verbazing in de andere toen we plots vaststelden dat een procedure werd uitgevoerd en dat wij daar niet van op de hoogte waren gebracht.

Ik wil u dit zeker vergeven, mijnheer de minister, en we zien de kandidaturenoproep van het voorjaar van 2009 hoopvol tegemoet. We zullen samen met uw

administratie met veel plezier en met veel inzet proberen om er deel van uit te maken.

Minister Bert Anciaux: De selectie is gebeurd op basis van het voorstel van het agentschap. Ik bied mijn verontschuldigen aan omdat de Boeteprocessie daarin niet werd vermeld.

De heer Jan Verfaillie: Mijnheer de minister, wie de kans krijgt om zich kandidaat te stellen en een negatief resultaat krijgt, heeft een negatief resultaat. Maar wie de kans niet krijgt, krijgt natuurlijk niet de mogelijkheid om goedgekeurd of om afgewezen te worden. In het voorjaar van 2009 zullen we zeker de nodige initiatieven nemen.

Minister Bert Anciaux: Dat is een goede zaak.

Als ik een dossier indien bij UNESCO en het is geen goed dossier, dan verliest men vier jaar, en daarom maakt de beoordelingscommissie een selectie.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer Johan Deckmyn tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de zogenaamde splitsing van de Koninklijke Belgische Voetbalbond door de oprichting van de vzw Voetbalfederatie Vlaanderen

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het is niet de eerste keer dat ik hier een vraag stel over de splitsing van de Belgische Voetbalbond. U weet waarom. De Koninklijke Belgische Voetbalbond (KBVB) had zich geëngageerd om tegen eind november van dit jaar duidelijkheid te creëren over de splitsing van zijn structuren conform het decreet van 13 juli 2001 houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisatie en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding.

In oktober konden we al vermoeden dat de Voetbalbond een oplossing zou proberen uit te werken waarbij hij het Vlaamse geld kon incasseren zonder hiervoor een echte splitsing door te moeten voeren. De krantenartikels logen er toen niet om. In sommige kranten stonden toen titels zoals: "Voetbalbond wil Vlaams geld zonder splitsing".

Mijnheer de minister, op dat vlak heeft de KBVB tenminste woord gehouden. De Voetbalbond zal nu blijkbaar gesubsidieerd worden zonder splitsing. Zo stelde de bond dat vrijdag trouwens zelf in een artikel. Er is geen sprake van een echte splitsing, voor de Voetbalbond is

het een puur financiële operatie. De bondsvoorzitter heeft dit zelf beklemtoond, hij stelt zelfs letterlijk: "Op het terrein verandert er niets."

Mijnheer de minister, u beweerde zelf ook dat er een splitsing zou komen. U was ervan overtuigd dat we die richting zouden uitgaan, maar in een artikel van donderdag 27 november vraagt een journalist u waarom de splitsing nodig was – hij was er blijkbaar van overtuigd dat er al een splitsing was – en u antwoordde: "Ik spreek liever niet over een splitsing, maar over de oprichting van een Vlaamse liga".

We hebben nu dus de oprichting van een Vlaamse liga. Iedere logisch denkende mens zal merken dat er van een splitsing geen sprake is. Een splitsing is een geheel dat in minstens twee stukken uiteenvalt. Nu hebben we een 'splitsing' van de Voetbalbond waarbij slechts één stukje op de tafel komt – en dat kan bezwaarlijk een splitsing worden genoemd. In feite hebben we een onderafdeling van de Voetbalbond opgericht. Dat is de realiteit.

Ook de Voetbalbond beklemtoont heel duidelijk dat het niet gaat om een splitsing, maar om een reorganisatie van de Belgische Voetbalbond. In die zin heeft de bond gelijk. En ik verwijs naar mijn uitspraak van daarnet: u hebt eigenlijk een Vlaamse onderafdeling van de Voetbalbond opgericht. Het is zelfs niet zeker dat er een Waalse tegenhanger komt.

De Waalse minister van Sport Daerden eist een volledige splitsing. Dat impliceert eigenlijk dat er nu geen sprake is van een volledige splitsing. Hij wil dus veel verder gaan dan uzelf. Ik citeer uit De Gentenaar van 28 november 2008: "De Waalse federatie komt er nog niet omdat de Waalse minister van Sport Daerden geen financiële garanties wilde geven. In een brief aan bondsvoorzitter François De Keersmaecker stelde hij drie voorwaarden om geld te pompen in een Waalse voetbalfederatie. Daerden wil een volledige splitsing, tot op het hoogste niveau." Daarin is hij een bondgenoot van mij. Ik heb u dat ook altijd gevraagd.

Minister Bert Anciaux: Ik heb tussen u en minister Daerden altijd een bondgenootschap vermoed.

De heer Johan Deckmyn: Ik vervolg mijn citaat: "Hij stelt zich vragen bij het dubbele lidmaatschap van de clubs, van de Belgische bond en federatie, en wil dat de Brusselse clubs worden verplicht voor de Vlaamse of Waalse federatie te kiezen."

Minister Daerden is veel doortastender en radicaler dan u, mijnheer de minister. U houdt het op constructies die men catalogiseert als een financiële truc.

Minister Bert Anciaux: Men kan soms heel radicaal zijn om niets te moeten doen. In de praktijk doet

minister Daerden niets. Hij geeft geen euro ondersteuning aan de Franstalige voetballertjes.

De heer Johan Deckmyn: Op het vlak van de ondersteuning van het voetbal mag u niet enkel verwijzen naar het jeugdvoetbal. Een van de voornaamste redenen voor de oprichting van een Vlaamse voetballiga is het feit dat Vlaamse clubs een concurrentienadeel hebben ten aanzien van Waalse clubs omdat Wallonië, in tegenstelling tot Vlaanderen, het voetbal wel heeft ondersteund.

Minister Bert Anciaux: Dat geldt misschien voor Standard en Charleroi, maar bij al de andere is het noppes, nada.

De heer Johan Deckmyn: We zouden daar een mooie opijsting van kunnen maken, maar daar komen we later zeker nog op terug.

Mijnheer de minister, de splitsing was van in het begin van deze legislatuur een van uw beleidsengagementen. U hebt zich geëngageerd om te onderhandelen over de splitsing van de overige sportbonden. Wat mij betreft, kunnen we hier onmogelijk spreken over een splitsing van de Belgische Voetbalbond, noch naar de geest noch naar de letter van het decreet. De voetbalbond zelf spreekt tegen dat het zou gaan over een splitsing, het zou veeleer over een reorganisatie gaan. Als u spreekt over een splitsing, dan moet u ook nagaan hoe andere federaties gesplitst zijn. Een splitsing zoals die van de voetbalbond heb ik in andere federaties niet gezien.

Mijnheer de minister, bent u van mening dat de stand van zaken volstaat om te spreken van een splitsing die beantwoordt aan de criteria van het decreet van 13 juli 2001?

Hebt u bijkomende garanties gekregen dat er wel degelijk iets zal veranderen op het terrein? Nu zetten we een financieel kanaal open voor gelddoorstroming naar de voetbalbond. De voorzitter van de voetbalbond zegt echter dat er niets verandert. De voetbalbond omschrijft deze reorganisatie letterlijk als een financiële truc. Bent u bereid uw beleid te baseren op dergelijke trucs?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Voor alle duidelijkheid, ik laat mijn beleid nooit baseren op trucs, dat laat ik aan anderen over.

We hebben in deze commissie altijd gezegd dat we niet opteren voor een splitsing, maar wel voor de oprichting van een Vlaamse Voetballiga. Dat is het uitgangspunt. Het enige criterium is de vraag of die Vlaamse Voetballiga tegemoetkomt aan het decreet.

Ik heb herhaaldelijk en uitvoerig contact opgenomen met de KBVB om hen te overtuigen en te stimuleren om

hun werking te reorganiseren in een Vlaamse en een Waalse vleugel. Op 28 juni 2008 werd uiteindelijk een akkoord bereikt over de oprichting van een Vlaamse Voetballiga.

Tijdens zijn vergadering van 9 oktober 2008 besliste het uitvoerend comité van de KBVB om twee vzw's op te richten, een Nederlandstalige en een Franstalige. Inmiddels is de vzw Voetbalfederatie Vlaanderen een feit, een eerste voorwaarde die werd ingevuld om binnen Vlaanderen te voldoen aan het decreet van 13 juli 2001 houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisatie en de organisatie voor de sportieve vrijetijdsbesteding. Daarnaast keurde het uitvoerend comité van de KBVB vorige week de oprichting van deze Vlaamse liga goed.

Mijnheer Deckmyn, er zal inderdaad een afweging gebeuren op basis van het decreet op de sportfederaties. Intussen heeft de Vlaamse Voetbalfederatie op 1 december haar erkennings- en subsidiëeringsaanvraag ingediend, samen met een zestigtal andere sportfederaties. Alle documenten die deel uitmaken van het erkennings- en subsidiëeringsdossier, met daarbij onder meer het sportbeleidsplan voor de volgende olympiade, zullen, net zoals dat voor alle sportfederaties het geval is, grondig bestudeerd worden door mijn administratie.

Uit het advies dat ik van mijn administratie verwacht, moet dus blijken of er sprake is van conformiteit aan de spelregels van het decreet op de sportfederaties of niet. Pas wanneer wordt voldaan aan de garanties uit het decreet op het vlak van personeel en diploma's, werking in de verschillende provincies, organisatie van competities, vormingen, ondersteuning van de clubs enzovoort, zal ik overgaan tot de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse Voetbalfederatie met Vlaamse overheids gelden.

Het erkennings- en subsidiëeringsdossier is op 1 december ingediend door de vzw Voetbalfederatie Vlaanderen. Na grondig onderzoek van het dossier zal moeten blijken of de voorgestelde werking voldoet aan de bepalingen van het decreet op de sportfederaties. Ik zal nu dan ook geen oordeel vellen over de beslissing die moet worden genomen.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Mijnheer de minister, u zegt dat het engagement in deze commissie vanaf het begin was dat we niet gingen voor een splitsing. Het criterium was dat die voetbalbond moest beantwoorden aan het decreet. Nochtans is er in uw beleidsbrief sprake van "het onderhandelen over een splitsing van de resterende sportbonden". We kunnen discussiëren over wat nu precies een splitsing is. We hebben een

splitsing wanneer een geheel in twee of meerdere delen uiteen valt.

Minister Bert Anciaux: Ik laat mijn beslissing ook niet afhangen van de al dan niet erkenning van de Zimbabwaanse voetbalfederatie. Dat is het buitenland.

De heer Johan Deckmyn: Ik ben blij dat u dit als buitenland catalogiseert. Ik hoop dat u ook in andere initiatieven bereid bent om zo ver te gaan.

Er zijn verschillende elementen die aantonen dat er geen sprake is van een splitsing van de voetbalbond zoals ook andere bonden zich hebben gesplitst. Het is het een of het ander. Ofwel bent u bereid te onderhandelen over de splitsing van de overige sportbonden, ofwel gaan we naar een hybride situatie die neerkomt op een financiële truc – en dat zijn de woorden van de voetbalbond. Op het terrein verandert er niets.

Mijnheer de minister, ik probeer uw argumentatie te volgen en te begrijpen waarom u dit omschrijft als een splitsing. Wanneer de voetbalbond zelf al zegt dat het gewoon gaat om een technische reorganisatie om ervoor te zorgen dat Vlaams geld naar de voetbalbond gaat en dat er verder niets verandert, dan kan ik me daar niet in vinden.

Minister Bert Anciaux: Laten we dit debat houden op het moment dat ik een beslissing heb genomen. Op dat moment kan worden beoordeeld of ik al dan niet een fout heb gemaakt. U kunt van mij nu niet verwachten dat ik een dossier dat pas is ingediend, zonder advies bespreek.

Met redenen omklede motie

De voorzitter: Door de heer Deckmyn werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het incident is gesloten.
